

Europa Magazine

Nummer 352 • juni 2023

ecm

Europa tot Leven brengen

'HOE DE GEEST WERKT'

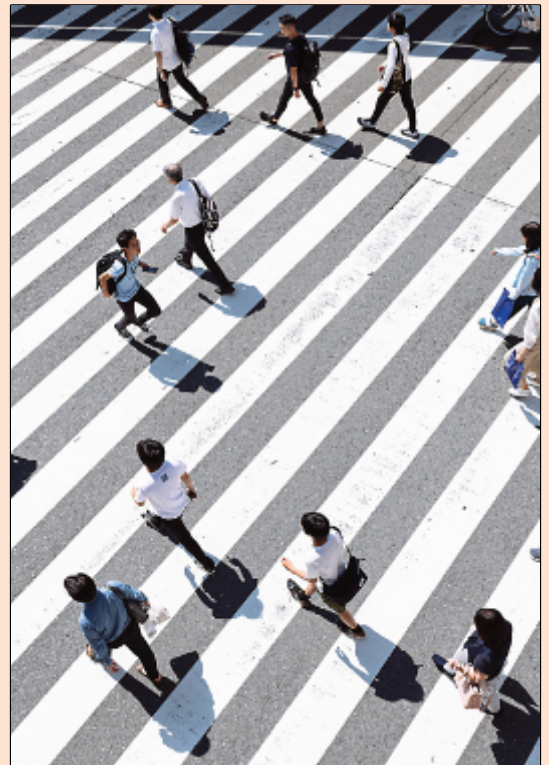
INHOUD

04 INTERVIEW: *Het Buitengewone Verhaal van Michiel en Ismilinda*

Michiel en Ismilinda zijn kandidaten binnen ECM. Ze werken onder Portugeestalingen in de regio Zwolle. Het pad naar deze missie is een verhaal van roeping, strijd en de onvoorspelbare weg van God. Ondanks tegenslagen hebben ze Gods bescherming en leiding ervaren, en zijn ze dankbaar voor hun plek en werk in Nederland.

09 ARTIKEL: *Hoe de Geest werkt*

We zien het wonderlijke werk van de Geest overal in Europa. Maar dit werk is soms ook pijnlijk: de geest heeft soms heel andere plannen dan wij. Onze zendingswerkers kunnen hierover meepraten.

En verder

03 Column

Het evangelie volgens Tim Keller

08 Biennial ECM

In het begin van april vond de Biennial van ECM plaats in Umag. Bauke Deelstra was voor het eerst aanwezig en doet verslag.

16 Doe mee aan de steprace

Komend najaar is alweer de achttiende(!) editie in Diepenveen bij Deventer. Vanuit deze locatie step je direct de prachtige natuur in!

COLOFON

European Christian Mission (ECM) is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa: dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn sinds 1904 kernbegrippen bij ons. | **ECM** heeft zo'n 250 werkers in 27 verschillende landen, waaronder ruim 65 vanuit Nederland. | **ECM** wordt volledig gefinancierd vanuit giften. | **Europa Magazine** is een uitgave van: ECM-Nederland, Maagdenburgstraat 18, 7421 ZC Deventer, 0570-637537

| ecmnederland@ecmi.org

| www.ecmnederland.nl

Redactie: Martijn Horsman, Peter Wierenga

Foto's: eigen beheer en www.shutterstock.com

Vormgeving: Hans Arentsen

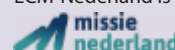
ECM hanteert richtlijnen ter bescherming van uw privacy: www.ecmnederland.nl/privacy-statement

Giften: IBAN: NL02 INGB 0000 2549 97 / BIC INGBNL2A, belastingaftrekbaar.

ECM-Nederland is een ANBI erkende instelling

ECM-Nederland is deelnemer van:

Het evangelie volgens Tim Keller

"Het evangelie is dat we zondiger en gebrekkiger zijn in onszelf dan we ooit durfden te geloven, maar tegelijkertijd, meer geliefd en geaccepteerd in Jezus Christus dan we ooit durfden te hopen"

Op vrijdag 19 mei overleed theoloog en kerkplanter Tim Keller. Hij heeft veel mensen beïnvloed, ook binnen ECM. Ik deel graag twee zaken die ik persoonlijk van Tim Keller geleerd heb:

Allereerst ben ik anders gaan kijken naar zonde en genade. Vaak dacht ik bij zonde aan seksuele misstappen, drugsgebruik, of diefstal. Maar zonden kunnen subtieler zijn. "Wij mensen willen ons mooi voelen, geliefd en belangrijk", zei Keller in 2009, "dat is de bron van het kwaad." In plaats van de liefde van God te accepteren, vertrouwen we op andere dingen, die ons een gevoel van waarde en acceptatie geven. En daar zijn we bereid hard voor te werken en veel voor op te geven. Het is de taak van de kerk en van evangelisten om deze 'afgoden' te ontmaskeren, want ze hebben grip op onze ziel. Waar sommigen mensen "hun hele leven doorbrengen met ouders, coaches, docenten en bazen die hen vertellen om beter te doen, beter te zijn, harder te proberen", schreef Keller later (2021), mag jij vertellen "dat God Zelf aan al die eisen voor gerechtigheid al heeft voldaan door het leven en de dood van Jezus en er geen veroordeling meer is voor iedereen die vertrouwt op die gerechtigheid." In New York City bleek dit een verbazingwekkend bevrijdende boodschap. ECM-ers zullen dezelfde boodschap in andere woorden brengen, maar het is dezelfde bevrijdende kracht van de Geest.

Van Keller leerde ik ook dat je zelf moet ontdekken wat kerk en evangelie betekenen in nieuwe omstandigheden. Als beginnend predikant in een provinciestadje (Keller was nog maar 24 jaar oud) ondervond Keller dat zijn aanvankelijke aanpak totaal niet werkte. Zijn preken waren te lang, zijn

activiteiten sloten niet aan. "Ik (...) leerde om een bediening niet te bouwen op leiderschap charisma (dat ik sowieso niet had!) of spreekvaardigheid (die er aanvankelijk niet zo was), maar op het liefhebben van mensen en berouw tonen wanneer ik fout zat. In een kleine stad zullen mensen je volgen als ze je vertrouwen - je karakter - persoonlijk, en dat vertrouwen moet worden opgebouwd in persoonlijke relaties." Later, in de grote stad New York, moest Keller zich weer aanpassen. Zijn voornaamste richtlijn was "Kerk zoals ik gewend ben, zal niet werken (...) en eerder succes betekent niet dat we het de volgende keer net zo kunnen aanpakken." Als ons als ECM-ers iets kenmerkt is dat het: de tijd nemen om te ontdekken wat mensen nodig hebben en om aan jezelf en je werk te sleutelen, in vertrouwen op Gods Geest.

We weten dat het draait om persoonlijke relaties. "Wij komen dichtbij bij mensen, omdat God dichtbij ze wil komen in de Geest". Zo contextualiseren we het goede nieuws ten behoeve van het leven van de mensen met wie we optrekken.

Als een gedreven gemeente-stichtende organisatie die met het evangelie zoveel mogelijk mensen in Europa wil bereiken geef ik je graag een laatste citaat van Keller door: "De glorie van God is voor jou in de kerk beschikbaar op een manier die nergens anders beschikbaar is. Daarom is er geen belangrijkere manier van discipelschap dan kerkplanting en het betrekken van mensen bij een geloofsgemeenschap en kerk."

Peter Wierenga, directeur ECM Nederland

**'DIE WOORDEN BLIJVEN
ME BIJ: "MIJN GENADE
IS U GENOEG..."**

Michiel (42) en Ismilinda (34) zijn een gemeente aan het stichten met Portugeestaligen in de regio Zwolle. Het is werk dat hen op het lijf geschreven staat. Maar de weg ernaar toe is een uitzonderlijk verhaal van roeping, lijden en de onnavolgbare weg van God. Ismilinda: 'Jullie gaan een grote strijd tegemoet', profeteerde iemand ooit, 'maar God zal jullie beschermen'. Daar is elk woord waar van gebleken.

'Kijk, daar is de IJsseldijk en daarachter zie je de kerktoren van Zalk! Er is hier ook een vogelkijkhut.' Jaren geleden was er ooit een bijzonder Russisch vogeltje gesignaleerd en de hele dijk stond vol met auto's van vogelspotters, die van heinde en verre hierheen gekomen waren.' Enthousiast wijst Michiel de opvallende kenmerken in het landschap aan. Het uitzicht is prachtig vanuit zijn achtertuin, over de uiterwaarden.

Jullie wonen in het huis waar je bent opgegroeid?

'Ja, dit is het huis van mijn ouders. Ik ben geboren in de kamer waar we nu weer slapen en onze kinderen Melissa (9) en Davi (6) groeien hier nu op. Dat is toch wel een bijzondere gedachte.'

Ismilinda komt aangelopen en vraagt of we buiten willen zitten. We besluiten dat het daarvoor nog steeds net iets te koud is, laten het mooie uitzicht voor wat het is en gaan binnen aan de koffie en de taart.

Hoe is het om in Zwolle te wonen, Ismilinda?

'Het is goed hier, maar ik heb veel strijd gehad. Er is zoveel gebeurd in ons leven de afgelopen jaren en ik ben ook vaak boos geweest op God. Maar Hij heeft me laten zien dat dit onze plek is. Jaren geleden zei iemand al tegen me: jullie gaan een grote strijd tegemoet, maar God zal jullie beschermen. Hij heeft haast en brengt jullie naar Europa. 'En zo is het gegaan.'

Het was niet jullie plan om je in Nederland te vestigen?

Michiel: 'Nee, ik had juist een roeping voor Brazilië. Na mijn studie Godsdienst/Pastoraal Werk aan de CHE in Ede, ben ik uitgezonden door mijn kerk hier, de Vrije Evangelisatie Zwolle, (VEZ) in samenwerking met YWAM. Ik was 27 en wilde werken met straatkinderen. Ik kwam

terecht in Fortaleza, een grote stad in Noordoost Brazilië, die in de koloniale tijd nog in handen van Nederland is geweest. Ik zag daar ook echt mijn toekomst voor me.'

En daar ben je ook Ismilinda tegengekomen?

'Ik was behoedzaam in mijn contact met vrouwen en stelde mijn hart niet zomaar open. Ik wilde hier serieus mee omgaan en zocht iemand die oprecht van God hield en met wie ik samen mijn roeping vorm kon geven. Dat bleek uiteindelijk Ismilinda te zijn, maar het duurde even voor ik daar achter was.'

Werkte jij ook in de zending, Ismilinda?

'Ik ben opgegroeid in Fortaleza, in een nominaal katholiek gezin. Mijn moeder geloofde eigenlijk niet in God. Mijn vader hield van de rituelen en de heiligenbeelden en zo, maar God speelde niet echt een rol. Ik had wel een vriendin met wie ik eindeloos surfte bij het strand en zij vertelde me over God en Jezus. Uiteindelijk ben ik op school mee gaan doen met een clubje christelijke leerlingen en toen ik 16 was, maakte ik de keuze om Jezus te volgen. En na mijn universitaire studie besloot ik ook zendeling te worden.'

'God speelde niet echt een rol in mijn jeugd'

En jullie konden dus samen je droom waarmaken?

Ismilinda: 'Nou, zo makkelijk ging het niet. De eerste keer dat wij elkaar ontmoetten zag hij me niet eens staan. Ik hem wel. Ik had ook ooit een profetie gehad dat ik zou trouwen met een blonde man. En daar stond hij dus.'

Michiel: 'Ja, dat was op de 'Nations to Nations'-conferentie. Later kwamen we elkaar weer tegen op de verjaardag van een gemeenschappelijke vriend, toen viel me al wel op hoe mooi ze is. Maar ik raakte pas echt onder de indruk van Ismilinda op een weekend voor alle medewerkers en vrijwilligers bij Jeugd met een Opdracht. Anders dan anderen gaf zij mij weerwoord bij een nachtspel waarin ik een slechterik speelde. Ik wist: dit is een krachtige en bijzondere vrouw.'

Dus toen begon jullie relatie?

Michiel: 'Ismilinda had bijna alles wat ik zocht in een vrouw, maar ja... Zij had een roeping voor de inheemse bevolking (indianen) van Brazilië. Maar ik zocht iemand

om samen jongerenwerk mee te doen. Dus kon het niets worden tussen ons.'

Is dat niet heel streng voor jezelf?

Michiel: 'Ja, ik had toen even mijn zus nodig. Die vond dat ik mezelf en Ismilinda tekort deed. Als ze zoveel heeft, waarom zou je dan op basis van één ding dat niet klopt de relatie afhouden? Pas toen ging ik met God praten over Ismilinda. Ik kreeg vrede en vreugde over haar en heb een maand later mijn gevoelens met haar gedeeld.'
Ismilinda: 'We zijn in 2010 getrouwd. Het werk onder straatkinderen in Fortaleza liep toen op zijn eind en we zijn samen naar Curitiba (in het zuiden van Brazilië) gegaan voor mijn DTS (Discipleship Training School).'

En hebben jullie samen een roeping gevonden toen?

'Ja, we zijn zendingswerk gaan doen in Pau Pombo, een dorp in de buurt van Fortaleza en later hebben we weer in de favela's gewerkt. En daarna kwamen de jaren van strijd en verdriet.'

Wat gebeurde er in die jaren?

Ismilinda: 'Er gebeurde heel veel tegelijkertijd. In 2018 overleed Michiels moeder, kreeg onze zoon ernstige hersenvliesontsteking en moest Michiel geopereerd worden aan zijn neus, terwijl zijn schildklier niet goed werkte. We wisten dat het de tijd was om Jeugd met een Opdracht te verlaten. We kwamen er samen goed doorheen, maar dat was nog maar het begin van de strijd.'

Michiel: 'In 2020 waren we in Nederland en kreeg ik de diagnose Parkinson. We hebben toen besloten om in Nederland te blijven. Het waren tijden van veel verdriet, onzekerheid en frustratie. En dat is nog steeds niet helemaal over.'

Ismilinda: 'Maar er gebeurden ook bijzondere dingen. Er wonen best veel Brazilianen en andere Portugeessprekenden in deze regio. Ik herken ze onmiddellijk bij de supermarkt. En we sloten vriendschappen binnen deze gemeenschap. We zijn met die mensen een kleine christelijke gemeente begonnen, gewoon hier thuis. Ik heb hier werk gevonden bij het

waterlaboratorium, in lijn met mijn studie ooit. God heeft gedaan wat Hij beloofd heeft en we zijn dankbaar voor onze plek hier. Het is soms echt nog heel zwaar. Michiel heeft best wel beperkingen door zijn ziekte en ik mis Brazilië soms enorm. Maar God heeft ons hier een plek en roeping gegeven en wij zijn enorm dankbaar dat we dit werk hier mogen doen.'

Terug waar het voor jou allemaal begon, Michiel.

Michiel: 'Ja, we woonden hier tijdelijk bij mijn vader, toen we in Nederland waren. Mijn vader heeft toen besloten zelf een appartement te zoeken, zodat wij hier met het gezin een eigen plek hadden. En het mooie is: we werken nu ook weer vanuit de Vrije Evangelisatie en krijgen voor onze kleine gemeente onderdak in hun kerkelijk centrum. Dat we nu een gemeente mogen stichten met Portugeestaligen is natuurlijk heel wonderlijk. We hebben zoveel meegemaakt de afgelopen jaren en het is zwaar geweest, maar toch merkten we dat God erbij was. Zo vaak ben ik gesterkt door de woorden die Paulus kreeg bij wat hij moest doormaken en die woorden blijven me bij: "Mijn genade is u genoeg..." (2 Kor.12:9)'

HET WERK MET PORTUGEESTALIGEN BEGON AAN TAFEL IN DE WOONKAMER

BIENNIAL ECM

In het begin van april vond de Biennial van ECM plaats in Umag. Bauke Deelstra was voor het eerst aanwezig en doet verslag.

Tallose zendingswerkers van ECM verzamelden zich in Umag, een prachtige kustplaats in Kroatië. Deze bijeenkomst was extra speciaal, aangezien het al vijf jaar geleden was vanwege de impact van corona. We waren vol verwachting, omdat we van collega's hadden gehoord dat het een onvergetelijke ervaring zou zijn. Nu we de eerste Biennial achter de rug hebben, kan ik bevestigen dat het inderdaad geweldig is om elkaar te ontmoeten. Veel zendingswerkers zijn actief in kleine christelijke gemeenschappen, en dat geldt ook voor ons. Elke zondag komen we met ongeveer vijftien mensen samen in Albanië. Hoewel het goed is om als kleine groep christenen bijeen te komen, missen we soms het gezang van een grotere gemeenschap zoals we dat in Fryslân gewend waren tijdens de kerkdiensten. Tijdens de Biennial was het bijzonder om elke ochtend gezamenlijk lofprijzing te ervaren. Honderden zendingswerkers deden enthousiast mee, waarbij niet alleen Engels, maar soms ook Frans, Spaans of Oekraïens werd gezongen. Op zulke momenten is de taal ondergeschikt aan de gedeelde passie voor de Heer.

Ik was ook erg geraakt door de persoonlijke getuigenissen die werden gedeeld. Of het nu ging om het verspreiden van bijbels in Italië, jeugdwerk in Slovenië, een buurtgemeenschap in Maastricht of het starten van een evangelisatiepost in Spanje, het raakt me dat ECM zoveel goed werk verricht in landen en gebieden waar mensen nauwelijks iets over Jezus weten. Het is bemoedigend om te zien dat we niet alleen staan, zelfs in uitdagende contexten. Het is prachtig om getuigenissen te horen waaruit blijkt dat Gods werk doorgaat.

Binnen ECM worden de letters van de naam gebruikt voor Equip, Connect en Multiply (Toerusten, Verbinden en Vermenigvuldigen). Terugkijkend op de Biennial kan ik zeggen dat de conferentie me geestelijk heeft verrijkt door middel van seminars en toespraken. Bovendien heeft het me in contact gebracht met andere zendingswerkers om me heen. De toerusting en de verbinding zijn goed aanwezig. Hopelijk zullen we in ons werk ook veel van de M van vermenigvuldigen ervaren. Want er is niets zo mooi als mensen tot de Heer zien komen. We beseffen echter dat we dit niet alleen kunnen. We mogen zaaien, maar het is de Heer zelf die de groei bewerkstelligt.

HOE DE GEEST WERKT

Zonder Pinksteren geen missionair werk. Pinksteren is het feest van de Geest die ons de wereld in stuurt, die mensen motiveert, bekeert, herstelt, die dagelijks bezig is in deze wereld. Onze zendingswerkers kunnen hierover meepraten. Daarom hebben we hun gevraagd: hoe zie jij de Geest werken om je heen en in jezelf? We kregen mooie, enthousiaste en diepe verhalen van mensen. Over wat ze zien slagen, maar ook over wat ze zien mislukken en over hoe pijnlijk het werk van de Geest kan zijn. In dit artikel delen we hun inzichten en reflecteren we erop. Want ja, de Geest werkt! Maar hóe werkt de Geest?

Het wonder van de Geest

Henk en Hanneke Knol delen openhartig de vruchten van hun werk in Zuid-Spanje. Ze doen huwelijks counseling en zien veel relaties weer tot leven komen dankzij het werk van de Geest. Mensen investeren weer in de ander in plaats van in zichzelf en jonge stellen gaan met een dienende in plaats van een egoïstische mindset hun huwelijk in. Al binnen twee jaar hebben Henk en Hanneke de eerste mensen kunnen dopen (gewoon in het zwembad bij hun huis). Het werk van de Geest is soms gewoon ronduit wonderlijk, zoals wanneer een vrouw die al jaren rust zoekt en van alles geprobeerd heeft, deze rust eindelijk ervaart dankzij Jezus.

Jeroen en Marieke Baks vertellen vanuit Roemenië hoe honderd kinderen met veel enthousiasme blijven komen naar de activiteiten, ook al leven ze in vaak duistere omstandigheden. Een Godswonder is het. Maar ze maken meer bijzondere dingen mee, zoals wanneer hun voorraadkast plotseling goed gevuld blijkt en ze lekkere dingen kunnen koken voor anderen, of wanneer er plotseling een busje beschikbaar is om mensen op te halen voor de goed bezochte Alpha-cursus.

Tjerk van Dijk ziet in Maastricht de Heilige Geest werken in het open en gastvrije huis dat hij met zijn gezin mag vormen: tijd, beschikbaarheid en je huis zijn schaarse dingen geworden in onze samenleving. Het is prachtig om te zien hoe helend dat kan zijn voor mensen.

Op welke bizarre manieren je iets van de Geest kunt ontdekken, vertelt Henno Smit vanuit Amsterdam. De IND checkt bij sommige vluchtelingen of ze wel oprecht christen zijn (en dus een status kunnen krijgen). Henno hielp iemand om hiervoor een brief op te stellen. Wat je dan te horen krijgt over wat zich allemaal onder de oppervlakte afspeelt! De Geest is hard aan het werk, juist in het verborgene, waar wij het niet zien: in kleine gesprekken en ontmoetingen, in hulp die mensen aan elkaar geven.

Dus ja, de Geest werkt en we zien het concreet gebeuren. Een belangrijk doel van dit magazine is om die verhalen te delen, zodat we weten dat het werk dat we doen en de steun die veel mensen ECM geven, niet voor niets is.

“Vraag naar het werk van de Geest en sommige werkers springen bijna uit hun vel van enthousiasme.”

Het pijnlijke werk van de Geest

Maar verhalen van het zendingsveld zijn geen probleemloze succesverhalen. Zeker niet. Want de Geest werkt ook door dingen te slopen of wegen af te sluiten. En dit is meestal een uitermate pijnlijk proces.

Iedereen kent het voorbeeld van Paulus in Handelingen, waarin staat dat de Geest hem 'verhinderde' om naar een bepaald gebied te reizen. Dat is natuurlijk snel gezegd, maar probeer je eens voor te stellen hoe Paulus zich voelde toen zijn werk gedwarsboomd werd. Had hij meteen door dat het God zelf was die hem tegenhield? Waarschijnlijk niet. Misschien is hij teleurgesteld of zelfs razend geweest: 'God, help me, ik moet naar Asia, want daar hebben de mensen mij nodig. Ik heb de eerste contacten al gelegd en de reis wordt voor ons betaald, waarom lukt het dan niet om vervoer te vinden?' Paulus gaf niet zomaar op als hij een plan had en zendingswerkers zijn al net zo. Ze zijn geroepen, uitgezegd en nu kan Gods werk beginnen! Tot de Geest andere plannen blijkt te hebben...

Voor sommigen komt de corona-crisis op het slechtst denkbare moment, net als ze eindelijk een kleine groep mensen bij elkaar hebben die oprecht geïnteresseerd lijkt in het evangelie. Anderen merken dat het jaren duurt voor ze 'resultaten' zien. Weer anderen worstelen met hun mentale of fysieke gezondheid. Het werk van de Geest doet soms gewoon pijn. Het is opvallend dat bijna alle zendingswerkers hierover beginnen: de eigen plannen en dromen, zelfs de dingen die je bedacht had om voor God te gaan doen, moet je soms opgeven.

Henk en Hanneke Knol, Zuid-Spanje

We hebben geleerd om echt in afhankelijkheid van God te leven en te vertrouwen op zijn voorzienigheid. De aanpassing aan de Spaanse cultuur was voor ons ook een pijnlijk en moeizaam proces. We leerden te sterven aan onszelf en onze eigen plannen en dromen en die van de Here God te laten spreken! Niet mijn wil maar Uw wil, Heer! Zo ontdekten we dat God veel meer wil geven dan wij zelf hadden kunnen bedenken!

"De Geest heeft ons geleerd te sterven aan onze eigen plannen"

Henk en Hanneke vertelden over hoe moeilijk het was om te aarden in de Spaanse cultuur. De Geest heeft hen geleerd om in alles op God te vertrouwen, de controle te verliezen en ook hun eigen plannen en ideeën op te geven. Ze spreken zelfs van ‘sterven aan onszelf’.

Jeroen en Marieke vertellen vanuit Roemenië over hoe moeilijk het is om goed om te gaan met al die ‘speciale’ mensen om hen heen en hoe sterk ze de goedheid en het geduld van de Geest nodig hebben om het vol te houden.

Tjerk van Dijk vertelt over hoe hij in Maastricht veel dingen, die met de beste intenties worden gestart, ziet stuklopen en de frustraties die hij daarover ervaart.

Een sprekend voorbeeld van hoe de Geest dingen afbreekt, kun je lezen in het interview met Michiel en Ismilinda Epema, elders in dit magazine: ze waren er zo van overtuigd dat God hen riep in Brazilië, een land dat hen ook zo nodig had. Maar het gaat anders: Michiel wordt ziek en hij moet, met zijn gezin, terug naar Nederland. Weg droom, weg roeping, zou je zeggen... Niets blijkt minder waar (lees het interview), maar hun verhaal getuigt van vreugde en van verdriet en verwarring over wat de Geest in hun leven aan het doen is.

Michiel en Ismilinda Epema, Zwolle, NL

“Er waren tijden van veel verdriet, onzekerheid en frustratie.”

We hadden onze roeping in Brazilië gevonden en wilden daar blijven. Maar iemand zei tegen ons: God heeft haast en brengt jullie naar Europa. En zo is het gegaan. In 2020 waren we in Nederland en kreeg Michiel de diagnose Parkinson. We hebben toen besloten om in Nederland te blijven. Het waren tijden van veel verdriet, onzekerheid en frustratie. En dat is nog steeds niet helemaal over. Toch merkten we dat God erbij was. Vaak werd ik gesterkt door de woorden “Mijn genade is u genoeg...” (2 Kor.12:9)

Lees het indrukwekkende verhaal van Michiel en Ismilinda elders in dit magazine!

Het werk van de Geest met ons

De Geest heeft zo zijn eigen plannen en die stroken vaak niet met de onze. Je kunt het ook zo zeggen: de Geest is niet zozeer geïnteresseerd in onze plannen en onze projecten.

Zendingswerkers moeten ontdekken dat de Geest allereerst bezig is met ons als mens. En als we praten in termen van 'missionaire projecten', zou je dan niet kunnen zeggen dat wij zelf het belangrijkste missionaire project van de Geest zijn?

Henno Smit formuleert het in ieder geval zo, als hij zegt dat de Heilige Geest nooit klaar is met 'project Henno'. Hij citeert Paulus die zegt dat hij de opstandingskracht van Jezus wil ervaren en wil delen in zijn lijden. De Geest geeft ons beide en dat is vaak heel pijnlijk. Het hele leven van Paulus zelf is er een sprekend en inspirerend voorbeeld van. God is een bijzonder werk aan het doen in de werkers zelf.

Jeroen en Marieke Baks (Roemenië)

"Ik ben gaan beseffen dat ik de Geest dagelijks nodig heb"

Werken met de 'speciale' mensen vraagt veel van ons. En daardoor ben ik meer gaan beseffen dat ik dagelijks de Geest van God nodig heb. Alleen vanuit die kracht is het waardevol om te investeren in alle relaties. Ik ben vooral gegroeid in goedheid en geloof. Want God zelf is goedheid. Investeren in relaties wordt pas waardevol als de Geest mij vult met zijn vrucht.

Henno Smit, bestuurslid ECM, Amsterdam, NL

"De Geest is nooit klaar met project Henno"

De afgelopen jaren ben ik veel bezig geweest met Ignatius van Loyala. Je kunt van alles vinden van de man en van de orde die hij stichtte (de Jezuïeten), maar hij was overduidelijk vol van Jezus. Volgens Ignatius belichaamde Jezus de drie waarden van onbaatzuchtigheid, onverschilligheid en beschikbaarheid. Oftewel, Jezus leerde ons dat het niet gaat om wat ik er bij win, hoeveel ik presteer (daar wil ik onverschillig over zijn), maar dat ik gewoon beschikbaar ben voor anderen. Deze drie waarden klinken misschien mooi (en wat ouderwets), maar ze gaan soms dwars in tegen wat ik zelf bedenken en wie ik uit mezelf wil zijn. In die zin is de Geest nooit klaar met project Henno.

Zo zien de werkers het ook. Tjerk heeft hierin geleerd van Samuel Wells, die onderscheid maakt tussen 'er zijn voor de ander' en 'er zijn met de ander'. Wie er wil zijn voor de ander, wil een probleem oplossen, een plan bedenken, misschien zelfs een project optuigen. Maar wie durft te zijn 'met de ander' hoeft er alleen maar te zijn. Als zichzelf. En we zijn zelf het belangrijkste werktuig van de Geest.

Henk en Hanneke spreken wel over 'sterven aan onszelf', maar ze zijn er tegelijkertijd blij mee, omdat ze het (h)erkennen als werk van de Geest. Echt op God vertrouwen blijkt echt iets anders dan enkel te zeggen dat je op God vertrouwt. Het is de rijkdom willen zien van je overgave aan Gods plan.

Jeroen en Marieke zijn dankbaar voor het feit dat de Geest hen uitdaagt vol te zijn van God en van daaruit te delen met anderen.

Henno vertelt hoe de Geest hem geleerd heeft onbaatzuchtig te zijn, onverschillig (ten aanzien van zijn prestaties) en beschikbaar voor anderen, zoals Jezus zelf. Dat klinkt mooi, maar het gaat soms dwars in tegen wat we zelf bedenken. 'Ik ben ook gewoon eerzuchtig en ambitieus', zegt Henno eerlijk.

"Het belangrijkste missionaire project van de Geest, dat zijn we zelf."

Tjerk van Dijk, Maastricht, NL

"De Geest laat je soms keihard je teen stoten"

Op een dag doen we met een groep vrijwilligers mee aan het inrichten van een bijenparadijs op een braakliggend terrein van de gemeente. De organisatie is niet al te best, maar we gaan aan de gang om een vijver te graven. Na een hele dag werken blijkt de vijver lek te zijn. Als ik een maand later door de wijk loop in gebed, open voor de Heilige Geest, loop ik langs hetzelfde terrein. Ik zie dat er verder niets gebeurd is en dat er alleen maar een zinloos gat gegraven is. Ik bedenk me hoe nutteloos dit soort initiatieven zijn zonder visie en organisatie. Op dat moment stoot ik keihard mijn teen tegen een opliggende tegel. Au! Zo kan de Geest dus ook spreken: pijnlijk vermanend tegen mijn liefdeloze en ontmoedigende gedachten over de initiatieven in de wijk.

Natuurlijk, welke zendingswerker wil niet met mooie resultaten thuiskomen? Zoveel bekeerlingen, zoveel mensen geholpen, een kerk gestart, een buurthuis opgericht. Dat zijn de prestaties waarnaar we verlangen en die soms ook gewoon van ons verwacht worden. Maar de Geest van God heeft zijn eigen agenda. Gelukkig maar. Wat God bedenkt is zoveel mooier, beter, dieper dan wat wij bedenken. De reis van de Geest is een veel groter verhaal dan wij zelf kunnen schrijven.

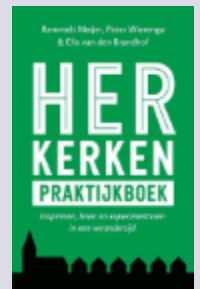
We zien de Geest van God overal in Europa werken, in de projecten, in mensen die tot geloof komen en rust en vrede vinden. En in werkers, die dankzij al hun ervaringen en hun opoffering en bovenal het werk van de Geest misschien wel steeds meer gaan lijken op Degene met wie al het zendingswerk begon: Jezus zelf, die onder ons en met ons heeft geleefd en de minste werd. We mogen met de kracht van de Geest zijn spoor volgen.

OPROEP: TIJDELIJK WOONRUIMTE VOOR ZENDELINGEN

Heb je tijdelijk woonruimte beschikbaar? Jij kunt onze zendingswerkers enorm helpen! Voor zendingswerkers op retraite of ziekteverlof zijn we op zoek naar woonruimte voor minimaal twee weken en maximaal 3 maanden. We zoeken echt zelfstandige woonruimtes met een eigen keuken en badkamer. Het je een plek beschikbaar? Mail naar ecmnederland@ecmi.org.

VERSCHENEN: HERKERKEN PRAKTIJKBOEK

Met Pinksteren vieren we dat het evangelie naar buiten ging en zich verspreidde in beweeglijke geloofsgemeenschappen. *Herkerken Praktijkboek* biedt uitstekende handvatten om ook met jouw gemeenschap in beweging te komen, en zowel binnen als buiten impact te maken.

Herkerken Praktijkboek
Inspireren, leren en experimenteren in een verandertijd
Remmelt Meijer, Peter Wierenga en Ella van den Brandhof

PROEF! MAASTRICHT ZOEKT SCHOUDERS

Heb jij een hart voor missie hebben en zet je dit graag in in het bourgondische post-katholieke zuiden? Dan horen we graag van je!

Door middel van relaties die we opbouwen bij kleine en grotere events willen we vorm geven aan een open community waar iedereen welkom is. Op deze plek willen wij ons leven delen en daarbij ook laten proeven wie God is. Concreet zijn we bezig met verbindingen te maken tussen mensen, natuur en God.

Op dit moment doen we dit vanuit één kerngezin en zijn we op zoek naar nog een of twee stellen of singles die mee willen bouwen aan deze visie. Om zo meer schouders te hebben om mensen in Maastricht te bereiken met Gods liefde.

Kom je binnenkort vlaai eten om de sfeer hier te proeven? Wil je meer weten, neem dan contact op met Frederik Boersema, frederik.boersema@ecmi.org (zie voor meer info ook www.ecmnederland.nl/boersema).

Eline, Frederik, Mirre & Nomi

ONS GEZIN

ONZE MAANDELIJKSE VIERING

DOE MEE AAN DE STEPSPACE

Ooit begonnen als teambuilding voor de staf, is de stepspace uitgegroeid tot hét gezamenlijke fundraising evenement van ECM Nederland: een race van 10 km of meer op – uiteraard – de step. Het is een tocht om geld in te zamelen voor zendingswerk en de werkers.

Komend najaar is alweer de achttiende(!) editie in Diepenveen bij Deventer. Vanuit deze locatie step je direct de prachtige natuur in!

We nodigen je van harte uit om mee te doen!

We hebben een prachtige route van twee lussen van elk 10 kilometer, waarbij je steeds kunt kiezen welke lus je pakt. Halverwege is er een rustpunt waar je kunt 'bijtanken'. Promotie, publiciteit en professionele steps worden door ons centraal geregeld.

Dit is de uitnodiging aan jou! Step mee en geniet. Bedenk voor wie of wat je gaat stappen... Regel zelf een groepje en zoek sponsors voor elke kilometer die je maakt. Wil je samen met anderen stappen? Maak dan een klein groepje met andere steppers en meer sponsors!

Mocht je niet kunnen of willen, dan vinden mensen het vast super als je hen eenmalig wilt sponsoren. Jouw stepper houdt je op de hoogte tijdens de tocht.

Enthousiast geworden? Geef je dan op! (zie hiernaast).

Oh, en... naast stappen, is de route ook geschikt om hard te lopen of te fietsen, net wat het beste bij je past!

Monstertocht

Voor degenen die de ultieme uitdaging zoeken, organiseren we dit jaar ook de 'MonsterTocht'. Dan step je, samen met een kleine groep fanatiekelingen, zo'n 100 kilometer vanuit een plaats in Nederland en finish je in Diepenveen. Er zijn uiteraard wel voorwaarden aan verbonden om hieraan mee te doen.

StepCrew

Naast sportievelingen zoeken we ook mensen die mee willen helpen in onze StepCrew; voor een halve of de hele dag. We zoeken gastvrouwen en -heren, masseurs, mensen die het rustpunt willen bemensen, langs de route willen rijden en mensen die foto's/video's willen maken. Ook als je er niet op de dag zelf kunt zijn, maar wel heerlijke soep kunt bereiden, zijn we op zoek naar jou! Heb je interesse?

Voor meer info en opgave, bezoek onze website ecm nederland.nl of check onze eigen Facebookpagina: ECM StepRace.

